

دکتر سید مجتبی رضوی

رئیس خانه صمت استان مازندران

نائب رئیس هیئت مدیره خانه صمت ایران

یادداشت

به بهانه

روز صنعت

است؛ از مشکل تورم افسار گسیخته گرفته تا افزایش بدون توجیه هزینه‌های انرژی در برق و گاز، از کمبود انرژی در فصول مختلف سال تا جرائم متعلقه به دیر کردهای احتمالی در پرداخت حق بیمه‌ها و بدهی‌های مالیاتی، از رویه‌های رنگارنگ در نحوه واردات و صادرات کالاها گرفته تا عدم تخصیص ارز، از عدم ثبت سفارش گرفته تا تعهدات ارزی، از سوء مدیریت در تمامی عرصه‌ها گرفته تا فساد روزافزون در بزنگاه‌ها و ... این موارد که موجب شروع دومینوی تخریب شالکله تولید و صنعت است را باید چاره‌ای اندیشید تا نرسیم به هنگامه‌ای که نه نشانی از تاک ماند و نه نشانی از تاک‌نشان.

در ۴۸ سال ماضی، صنعت در ورطه‌های مختلف، خود را به حاکمان اثبات کرده است؛ از دوره جنگ تحمیلی ۸ ساله با عراق تا کرونا و از کرونا تا جنگ‌های دوم و سوم تحمیلی اخیر، صنعت داغ تجربه ایجاد کمبود ارزاق و مایحتاج عمومی را به دل دشمنان وطن نهاده، به گونه‌ای که زخم این داغ به این آسانی‌ها التیام نخواهد یافت.

صنعت حتی در کمک‌های غیرمرتبط نیز همگام با ملت بزرگ ایران، به انحای گوناگون از خود مایه گذاشته و همواره برخط پاسخگوی نیاز جبهه‌ها بوده است.

روا نیست با چنین عناصر میهن‌پرست، پا به کار و حاضر به یراق چنان برخورد نماییم که بذر نومییدی در وجودشان نسج و نمو نماید.

سیستم اداره اقتصاد نیازمند بازطراحی است و در این سیستم، باید و باید نقش بخش خصوصی در تصمیم‌سازی‌ها بیش از پیش و قابل اعتنا گردد. دیگر نمی‌توان فرمان داد و اقتصاد را با دستور اداره کرد. ماحصل اقتصاد دولتی دستوری یک انسداد اقتصادی است که جلوه‌های آن هر لحظه قابل لمس است. این کشور پر از پتانسیل‌های نابی است که حتی روی آن کمترین فکری نشده است.

وقت آن است که با دگراندیشی و اصلاح ساختارهای مدیریتی و اقتصادی و استفاده از افراد متخصص بر این فشلی مبرهن فائق آمد. همان‌گونه که تا به حال پتانسیل تنگه هرمز در خلیج همیشه فارس درک نشده نبود، بسیاری از مراکز ثقل و عمل در کشور وجود دارند که تا بحال مغفول مانده‌اند و گاه آن رسیده که با شستن چشم‌ها، این مراکز کشف و با استفاده از افراد لایق و متخصص به فعلیت در آورده شوند.

من آن روز را مشتاقانه نفس می‌کشم.

اقتصاد کوشان - میهنمان در اوج فشارهای تحریمی،

ناکارآمدی مدیریتی و شاخص‌های اقتصادی فاجعه‌بار در سال گذشته، تجربه‌ای جدید از فشارهای حداکثری دشمن را از سر گذراند و با شنیع‌ترین کنش دشمن - یعنی جنگ - آن هم نه یکبار بلکه دوبار مواجه شد: بار نخست در خرداد و بار دیگر در اسفندماه، و زیر بار شدیدترین بمباران‌های ثبت‌شده در تاریخ جنگ‌های جهانی قرار گرفت.

تجربه‌ای نو از اوج سبیت دشمن که تا پیش از این، در زیر لفاظی‌های بزک‌شده مخفی شده بود و این بار با فشار اسرائیل و همراهی مخالفان عزتمندی کشور عیان شد و به خاک ما حمله برد.

اما ایران رودکی و فردوسی و حافظ و سعدی، ایران آریوبرزن و سورنا، همت و باقری و ... چنان مقاومتی از خود به نمایش گذاشت که برای اولین بار در پس از جنگ جهانی دوم، ایالات متحده آمریکا با اکراه و سیاست‌بازی به تفاهم‌نامه‌ای تن داد که در آن، تقریباً به پیروزی ایران اذعان شده است.

اما به واقع، باد این پیروزی چنان نیست که مجریان کشور را مست کند و در جغرافیای آن لم دهند.

تولید در عذاب وضعیت غیرمعمول اقتصادی در حال پوکیدن

